

Дитяча (про кохання)

Олександр Довченко

Накотилася на землю
Нічка сизокрила
Повкладала людей спати
Й місяць засвітила.

Вся земля немов у казці,
Все позасинало,
І на небі голубім —
Чорне покривало.

Небо, темне і бездонне,
Розляглось над нами
Мерехтить воно ясними
Перлами — зірками

Сині зорі, човник — місяць
Навівають тії
Неповторні, незабутні
і чарівні мрії.

І коли душі погано,
Коли смуток гоню-
Впаде з неба синя зірка
Прямо у долоню

У такі секунди швидко
Загадай бажання,
І тоді в твоєму серці
Спалахне кохання.
Пророцтво Україні

Тебе ганьба ісопом не омие,
Не втішить, як апостола, наруга,
Іще не раз заплачеш, що на шию,
Пустила ненажерливу подругу.

А твоя нація пожне плоди лихого,
Спокутують усе бездумні люди;
Ті, хто тельцю вклонились замість Бога, —
Прихильники запроданця Іуди.